

De beek van God is vol water (Psalm 65:10)

Het is altijd weer een grote vreugde, om levend water te putten uit de beek van God, die vol water is, ja, vol met levend water, en dat levende water uit te delen aan een ieder, die het maar wil aannemen.

Zoals wij in het natuurlijke leven elke dag water nodig hebben, om te kunnen leven, zo is het ook in geestelijk opzicht.

Jezus Zelf dronk ook elke dag uit deze beek van God. Daarom staat er ook in Psalm 110:7 – de Messiaanse psalm over de Priesterkoning:

Hij drinkt onderweg uit de beek; daarom heft Hij Zijn hoofd omhoog.

En zo is het ook met ons: als wij drinken uit deze beek van God, worden wij gesterkt en verkwikt en heffen wij het hoofd op.

Die beek van God is altijd vol en zal ook altijd vol blijven tot in alle eeuwigheden.

Er staat: Hij drinkt onderweg uit de beek en daardoor werd Hij gesterkt.

De Emmaüsgangers spraken tegen elkaar toen zij Jezus onderweg ontmoet hadden:

Was ons hart niet brandend in ons, toen Hij *onderweg* tot ons sprak en voor ons de Schriften opende? Luc.24:32

De Emmaüsgangers namen de woorden van Jezus, die als levend water tot hen kwam, in zich op met als gevolg, dat hun hart brandend werd in hen.

Zij werden er zó door verkwikt en versterkt, dat zij nog diezelfde avond terug liepen naar Jeruzalem.

De beek van God is vol water: Het is niet een mager beekje, nee, het is als een bruisende rivier en het water is helder als kristal. Het borrelt, het stroomt, als een bruisende rivier en het water is kristal helder.

Als de Heere Jezus aan Zijn dienstknecht Johannes een gezicht toont van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde, ziet hij daar een zuivere rivier van water des levens, helder als kristal.

Die rivier ontspringt uit de troon van God en van het Lam. (Openb. 22:1).

En hij liet mij een zuivere rivier zien, van het water des levens, helder als kristal, die uit de troon van God en van het Lam kwam.

Het is een rivier, een zuivere rivier, en het water is helder als kristal.

Tot in alle eeuwigheden zullen wij gelaafd worden met dit water des levens, dat ontspringt uit de troon van God en het Lam.

De beek van God is vol water. Ook de profeet Ezechiël heeft over deze beek geschreven en we lezen in Ez. 47:9b

En alles waarheen deze beek komt, zal gezond worden en leven..

En in Ez. 47:12 lezen we:

En langs de beek, langs de oever ervan, zullen aan deze kant en aan de andere kant

allerlei vruchtbomen opkomen, waarvan het blad niet zal verwelken en waarvan de vrucht niet zal opraken.

Waar die beek komt, ontstaat leven. Allerlei soorten vruchtbomen schieten op aan de oevers van de rivier.

Bijzondere vruchtbomen: het loof verwelkt niet en ze blijven maar vrucht dragen. Er staat immers: de vrucht raakt niet op.

Elke maand zullen zij nieuwe vruchten voortbrengen, want het water ervoor stroomt uit het heiligdom.

En dat is de reden van hun vrucht dragen: Het water komt uit het heiligdom.

In Openbaring 22:2 lezen we zo ongeveer dezelfde woorden:

In het midden van haar straat en aan de ene en de andere zijde van de rivier bevond zich de Boom des levens, die twaalf vruchten voortbrengt – van maand tot maand geeft Hij Zijn vrucht.

Jezus was eens vermoeid van een lange wandeltocht en zijn discipelen waren naar de stad gegaan om eten te kopen.

Hij zat daar alleen bij de bron van Jacob en kwam daar in gesprek met een Samaritaanse vrouw, die daar kwam om water te putten.

Hij wees naar beneden in het water van die bron en zei tegen de vrouw:

Ieder die van dit water drinkt, zal weer dorst krijgen. (Joh. 4:13)

Hoe waar is dit voor alle aardse bronnen. Er zijn dingen in het leven, die

ontspannend en leuk en geoorloofd zijn, maar in de kern van de zaak kan alleen het water des levens de mens echt gelukkig maken.

Van alle aardse bronnen geldt: je zult er weer dorst van krijgen.

Toen sprak Jezus verder tot deze Samaritaanse vrouw:

14a Maar wie drinkt van het water dat Ik hem zal geven, zal in eeuwigheid geen dorst meer krijgen.

14b Maar het water, dat Ik hem zal geven, zal in hem een bron worden van water dat opwelt tot in het eeuwige leven.

Het is ook een ontwikkeling, een proces, dat dit levende water in ons tot een bron zal worden. Want Jezus zei immers tot de vrouw: Het water dat Ik hem zal geven, zal in hem een bron worden.

Jezus gaat er niet van uit, dat iedereen dorst heeft naar dat levende water. Want in Johannes 7:37 riep Jezus daar in Jeruzalem op het tempelplein uit:

Als iemand dorst heeft, laat hij tot Mij komen en drinken.

Wie dorst heeft naar dit levende water, moet dus tot Hem gaan om te drinken. Hij Zelf is de Bron.

Daarna sprak Jezus verder:

38 Wie in Mij gelooft, zoals de Schrift zegt: Stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien.

39a En dit zei Hij over de Geest, Die zij die in Hem geloven, ontvangen zouden.

Van belang is dus, als men dorst heeft naar dit levende water, om tot Jezus te gaan en Zijn woorden in te drinken.

En we zullen zelf een bron van levend water worden, als we in Jezus geloven, zoals de Schrift zegt.

Jezus zegt dat niet voor niets. Van belang is dus, in Hem te geloven, zoals de Schrift zegt. Dan zullen ook uit ons binnenste stromen van levend water vloeien.

Dat zijn o.a. goede, nuttige, opbouwende woorden en daden in het leven van alledag.

Door bijvoorbeeld dankbaar te zijn, ja, door te danken onder alles, blijft dit levende water stromen:

Dank God in alles. Want dit is de wil van God in Christus Jezus voor u.
(1 Thes. 5:18)

Duidelijker kan het er toch niet staan. Hier staat helder en duidelijk, wat de wil van God is voor u en mij: danken in alles; want dit is de wil van God.

Drinken van het levende water, zoals b.v. in Filip. 4:8 staat:

8 Verder broeders, al wat waar is, al wat eerbaar is, al wat rechtvaardig is, al wat rein is, al wat lieflijk is, al wat welluidend is, als er enige deugd is en als er iets prijzenswaardigs is, bedenk dat.

Bedenken wat rein is; ja, en dat in deze media tijd van afval en immoraliteit.

Paulus schrijft namelijk in 1 Korinthiërs 10:21 dat wij niet kunnen drinken uit:

- de drinkbeker van de Heere

- én uit de drinkbeker van de demonen.

Dat gaat niet samen. Daarom zullen wij de brede weg niet onderzoeken en wijken van het kwade en onze ogen sluiten voor het kwade. Weg met alle vuiligheid en immoraliteit: al wat rein is, bedenk dat!

Hij drinkt onderweg uit de beek; daarom heft Hij Zijn hoofd op.

Ja, dit is nodig, zoals hierboven Psalm 110:7 zegt, om onderweg, op onze levensweg, uit de beek van God te drinken. En daardoor heffen wij het hoofd op, daardoor krijgen we nieuwe moed en kracht.

De beek van God is vol water!

Van belang is, onze wortels tot aan de beek uit te slaan, zoals Jeremia 17:7/8 het zegt:

7 Gezegend is de man, die op de Heere vertrouwt, wiens vertrouwen de Heere is.

8a Hij zal zijn als een boom, die bij water geplant is en die zijn wortels laat uitlopen bij een waterloop.

8b Hij merkt het niet, als er hitte komt. Zijn blad blijft groen.

8c Een jaar van droogte deert hem niet, en hij houdt niet op vrucht te dragen.

Ten eerste wordt in vers 7 genoemd dat de man – maar vanzelfsprekend ook de vrouw – gezegend is, die zijn vertrouwen op de Heere heeft gesteld.

Ja, dat is het! Hem vertrouwen onder alle wisselende omstandigheden in het leven.

En waar wordt zo'n man of vrouw dan mee vergeleken?

- Hij is als een boom, bij water geplant die zijn wortels laat uitlopen bij een waterloop. (men kan een waterloop ook een beek noemen, zoals andere vertalingen dat doen).
- Dan merkt men het niet, als er hitte komt. Men klaagt niet, want men is immers als een boom, die met zijn wortels aan de waterloop verbonden is.
- Zijn blad blijft groen. Ja, zegt Psalm 92:15, *in de ouderdom zullen zij nog vruchten dragen, zij zullen fris en groen zijn.*
- En drinken wij dagelijks uit de beek van God, zijn onze wortels tot aan de waterloop, tot aan de beek, uitgelopen, dan zal een jaar van droogte ons niet deren.
- En zijn wij verbonden met de beek van God, dan zullen wij niet ophouden om vrucht te dragen.

Liefde, blijdschap, geduld, vriendelijkheid ... al die heerlijke vruchten van de Geest, die werkzaam zijn in ons, als wij verbonden zijn met de beek van God, die altijd vol water is.

In Richteren 7:3 t/m 6 komt een prachtig beeld naar voren van gewone drinkers uit de beek en hen, die het water op slurpen. De Heere sprak tot Gideon:

3 Welnu, roep toch ten aanhoren van het volk: Laat wie bevreesd is en beeft, terugkeren en zich naar het gebergte van Gilead haasten!

Toen keerden er uit het volk 22.000 man terug zodat er 10.000 man overbleven.

4a Daarop zei de Heere tot Gideon: Het volk is nog te talrijk.. Laat hen afdalen naar het water, daar zal Ik hen voor u uitzuiveren.

5 En hij liet het volk afdalen naar het water. Toen zei de Heere tegen Gideon:

Iedereen, die het water met zijn tong oplikt zoals een hond likt, die moet u apart zetten, en iedereen die zich op zijn knieën bukt om te drinken eveneens.

6 Het aantal van hen die met hun hand het water naar de mond brachten om het op te likken, was 300 man.

Maar heel de rest van het volk had zich op hun knieën gebukt om water te drinken.

7 Toen zeide de Heere tegen Gideon: Door de 300 man, die gelikt hebben, zal Ik u verlossen.

De NBG vertaling en de Willibrord vertaling hebben het niet over likken maar over slurpen, zoals een hond het water oplikt en naar binnen slurpt..

De les hieruit voor ons is: Wees niet bang maar slurp van het levende water, want juist die 300 man kon de Heere gebruiken.